

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/104/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316210537
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kučerová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1316210537.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a členov senátu JUDr. Branislava Krála a Mgr. Jany Janics Bajánkovej v právnej veci žalobkyne: Z. L., X. I. XX, X., zastúpená splnomocneným zástupcom Y. O. S.T., B.. XX.XX.XXXX, X. L. X, Bratislava proti žalovaným: 1/ L. T., B.. XX.XX.XXXX, X. K. X, T., právne zastúpený: JUDr. Adam Puškár, advokát, so sídlom Karpatská 5, Bratislava, 2/ V. Š. T., B.. XX.XX.XXXX, X. S. XX, U., 3/ maloletý U. T., B.. XX.XX.XXXX, X. K. X, T., zastúpený zákonnými zástupcami L. T., X. K. X, T. H. V. Š. T., bytom S. XX, U., o neplatnosť kúpnej zmluvy, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III, č. k. 17C/148/2016-84 zo dňa 10. októbra 2018 takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

II. Žalovanému 1/ sa priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Žalovaným 2/ a 3/ sa voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O výške náhrady trov odvolacieho konania žalovaného 1/ rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1/ Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy; žalovanému 1/ priznal voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, žalovaným 2/ a 3/ nárok na náhradu trov konania nepriznal.

2/ Súd prvej inštancie v dôvodoch napadnutého rozsudku zhrnul skutkové zdôvodnenie žaloby, podľa ktorého žalobkyňa bola na základe Dohody o prenajatí pozemku na dočasné užívanie zo dňa 24.04.1987 členkou ZO SZZ č. X-XX V. I.. V rámci tejto dohody mala v záhradkárskej oblasti pridelenú do užívania časť pozemku označenú ako Č.. XX. Počas užívania tohto pozemku vybudovala na pozemku záhradnú chatku, prístavbu na náradie, zasadila ovocné stromy a kríky, na pozemku zabezpečila studňu a realizovala aj príslušné terénne úpravy. Dňom 24.04.1999 uplynula platnosť tejto dohody, uzatvorenej na dobu 12 rokov, po nadobudnutí účinnosti zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkárskych osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim, vznikol medzi žalobkyňou a vlastníkom predmetného pozemku nájomný vzťah na dobu neurčitú a mohol byť vypovedaný iba vlastníkom pozemku z presne stanovených dôvodov. Podľa žalobkyne k vypovedaniu nájomného vzťahu zo strany vlastníka predmetného pozemku doteraz nedošlo, je preto podľa nej nesporné, že nájomný vzťah naďalej trvá. Dňa 30.09.2008 bola založená spoločnosť pod názvom V. I. U..G..C., spoločníkmi tejto spoločnosti sa stali všetci užívatelia pozemkov záhradkárskej osady V. I. s výnimkou žalobkyne, ktorá o založení spoločnosti nebola informovaná. Pozemok užívaný žalobkyňou bol odpredaný žalovaným

1/, 2/, ktorí však užívateľmi pozemkov v záhradkárskej osade nikdy neboli. Žalobkyňa nemá vedomosť o tom, kto predal žalovaným predmetný pozemok. Nezákonnosť postupu pri predaji predmetného pozemku vidí v tom, že v rozpore so zákonom boli porušené jej zákonné práva, pretože vlastník pozemku nájomnú zmluvu nikdy nevypovedal, neposkytol jej náhradu za stavby a trvalé porasty, ale ani jej predmetný pozemok neodpredal. Preto považuje predmetnú kúpnu zmluvu zo dňa 17.09.2012, v katastri nehnuteľností evidovanú pod číslom V - 21066/12, za uzavretú v rozpore so zákonom a podľa § 37 Obč. Zák. za absolútne neplatnú. Naliehavý právny záujem na takomto určení je daný podľa žalobkyne potrebou napravenia protiprávneho stavu, ktorý nastal porušením zákona č. 64/1997 Z.z. zo strany pôvodného vlastníka predmetného pozemku v neprospech žalobkyne a potrebou navrátenia práv vyplývajúcich z citovaného zákona. Kladným rozhodnutím vo veci predmetnej žaloby sa vlastníkom uvedeného pozemku opätovne stane jeho pôvodný vlastník, ktorý si bude môcť splniť svoje základné povinnosti voči žalobkyňi. Žalobkyňa v tejto súvislosti navrhla pripustiť do konania na strane žalovaného mal. U. T. H. U.. V. I. U..G..C.. ako predávajúceho. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 06.06.2018 nepripustil vstup tejto spoločnosti do konania, nakoľko došlo dňa 13.03.2014 k jej výmazu z obchodného registra. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že žalobkyňa neuviedla žiadne prostriedky procesného útoku, na podporu svojich tvrdení nepredložila ani kúpnu zmluvu, neplatnosti ktorej sa v žalobe domáha. Na jej návrh vyžiadal z katastrálneho úradu predmetnú kúpnu zmluvu zo dňa 10.09.2012, z obsahu ktorej zistil, že žalovaní 1/ a 2/ nadobudli predmet predaja č. 10, a to pozemky v katastrálnom území J., parcely registra C, parcelné číslo XXXX/XX, výmera 298 m², spoluvlastnícky podiel 1/1, pozemky v katastrálnom území J., parcely registra C, parcelné číslo XXXX/XX, výmera 1.283 m², spoluvlastnícky podiel XXX/XXXX, parcelné číslo XXXX/XX, výmera 474 m², spoluvlastnícky podiel 298/9671, parcelné č. XXXX/XX, výmera 194 m², spoluvlastnícky podiel 298/9671, parcelné číslo XXXX/XX, výmera 231 m², spoluvlastnícky podiel XXX/XXXX, za kúpnu cenu 9.635,- Eur. Predávajúcim bola V. I., U..G..C..

3/ Súd prvej inštancie poukázal aj na procesnú obranu žalovaných, ktorý v jej rámci namietali nedostatok naliehavého právneho záujmu na navrhovanom určení, keď ani pozitívnym výrokom súdu sa na právnom postavení žalobkyne nič nezmení.

4/ Právne odkazujúc na § 137 písm. c) C.s.p. súd prvej inštancie ozrejmil, že pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva a či len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné, ďalšie súdne konanie alebo konania. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi stranami a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši a odstraňuje neistotu vzťahu sporových strán alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 6. 12. 2012, sp. zn. 5Cdo 31/2011). V prejednávanej veci dospel odvolací súd k záveru, že nie je daný naliehavý právny záujem na v žalobnom petite navrhovanom určení. Na právnom postavení žalobkyne, ktorá nebola účastníkom zmluvného vzťahu medzi predávajúcim a kupujúcim, sa ani pozitívnym výrokom súdu vôbec nič nezmení. Žalobkyňa nenadobudne určením neplatnosti zmluvy žiadne práva, predávajúci je neexistujúcou spoločnosťou vymazanou z obchodného registra a žalovaní jej nezabezpečia výkon práv, ktorých sa po následnom vyslovení neplatnosti zmluvy domáha - ponuka na odkúpenie záhrady alebo náhradu investícií. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie bez ďalšieho dokazovania žalobu zamietol.

5/ O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p. Žalovanému 1/ priznal žalovanému 1/ako plne procesne úspešnej strane sporu nárok na ich náhrad v rozsahu 100%, s tým že o výške náhrady si vyhradil rozhodnúť po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (st. §262 ods. 2 C.s.p.). Žalovaným 2/ a 3/ náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ju neuplatnili.

6/ Proti tomuto rozsudku podala včas odvolanie žalobkyňa a navrhla odvolaciemu súdu, aby ho zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodila, že rozsudok nebol doručený jej splnomocnenému zástupcovi, hoci ten spolu so svojou žiadosťou o vydanie kópie zvukového záznamu z pojednávania zo dňa 11.12.2018 založil do spisu aj plnomocenstvo, ktoré mu udelila dňa 10.09.2018 v zmysle § 89 ods. 1 C.s.p. Ďalej namietala, že súd prvej inštancie porušil jej právo na spravodlivý súdny proces, pričom v tejto súvislosti ozrejmila, že na pojednávaní dňa 10.10.2018 plánoval jej splnomocnený zástupca predložiť súdu nové plnomocenstvo

na jej zastupovanie, na ktorom sa dohodli dňa 10.09.2018 a súčasne zhodnotiť doterajší stav konania z pohľadu žalobkyne s akcentom na rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 6.6.2018, č.k. 17C 148/2016-74 a navrhnuť ďalšie dokazovanie. V deň uvedeného súdneho pojednávania o 12,30 hod. sa zástupca žalobkyne stal účastníkom dopravnej nehody, ktorá vzhľadom na rozsah škody na motorových vozidlách vyžadovala prizvanie dopravnej polície, preto požiadal žalovanú (správne zrejme „žalobkyňu“, poznámka odvolacieho súdu), aby na pojednávaní predložila zákonnej sudkyňi uvedené plnomocenstvo na jej zastupovanie Y.. O. S. a požiadala o odročenie pojednávania; pričom listina, ktorú žalobkyňa držala v ruke sudkyňu vôbec nezaujímala, sudkyňa opakovane zdôrazňovala, že Y.. S. ju už nezastupuje. Takýto postup sudkyne mal za následok, že vzhľadom na právnu neznalosť a plachosť žalobkyne túto uviedla do omylu, ktorá potom šokovaná rozporným tvrdením zákonnej sudkyne rezignovala a bez akýchkoľvek námietok sa nečinne podriadila následnému procesnému postupu, ktorý viedol k rozhodnutiu vo veci samej. Týmto postupom zákonná sudkyňa odňala žalobkyňi možnosť zákonným spôsobom realizovať jej procesné práva. Pokiaľ ide o vecnú stránku napadnutého rozsudku, namietala, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a dospel tak k neúplným a nesprávnym skutkovým zisteniam. Napriek odôvodneným návrhom žalobkyne, najmä jej písomného podania zo dňa 20.03.2017 navrhované dokazovanie nevykonal, a síce si vyžiadal z katastra nehnuteľností kúpnu zmluvu, ale nie tú, o ktorú jej išlo, a ktorá by vzhľadom na potrebu ďalšieho postupu, bola relevantná. Nedôslednosť postupu súdu prvej inštancie pri zabezpečení dôkazov, ku ktorým sa z objektívnych dôvodov nemohla dostať viedlo k tomu, že ani ku dňu svojho vecného rozhodnutia si súd prvej inštancie neustálil okruh sporových strán tak ako to vyplýva z ustanovenia § 60 C.s.p. Tento nedostatok potom bránil súdu prvej inštancie, aby ďalším dokazovaním za prítomnosti zainteresovaných strán sporu ustálil skutkový stav a mohol vo veci kvalifikovane rozhodnúť.

7/ Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. K odvolacej argumentácii žalobkyne uviedol, že táto na pojednávaní konanom dňa 10.10.2018 súdu oznámila, že ju Y.. S. už viac nezastupuje a z toho dôvodu sa na pojednávanie nedostavil. Ak by však aj údajné nové splnomocnenie na pojednávaní predložila, nebol by to dôvod na jeho odročenie, naviac Y.. S. žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu splnomocnenia, ani údajnú dopravnú nehodu, ktorej účastníkom mal byť a jeho postoj možno vyhodnotiť ako obštrukčný. Podľa žalovaného 1/ je nepochybné, že podaná žaloba nemôže mať úspech, pre absenciu naliehavého právneho záujmu na navrhovanom určení. Poukázal na to že, žalobkyňa nepredložila kúpnu zmluvu, ktorej neplatnosti sa domáha, pričom nie je zákonné a v súlade so zásadou kontradiktórnosti, aby listinné dôkazy v jej prospech zabezpečoval súd.

8/ Žalovaní 2/ a 3/ sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadrili.

9/ Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobkyne bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že mu nie je možné priznať úspech. Z hľadiska odvolacích dôvodov výslovne v odvolaní vymedzených je totiž napadnutý rozsudok vecne správny.

10/ Pokiaľ ide o odvolaciu argumentáciu týkajúcu sa nedoručenia rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd konštatuje, že toto procesné pochybenie súdu prvej inštancie bolo zhojené, splnomocnený zástupca žalobkyne podal v mene žalobkyne riadne a včas odvolanie, na základe ktorého začalo predmetné odvolacie konanie. Žalobkyňa preto v tomto smere nebola ukrátená na svojich procesných právach.

11/ Vo vzťahu k druhému odvolaciemu argumentu odvolací súd poukazuje na zvukový záznam z pojednávania konaného dňa 10.10.2018. Z jeho obsahu je zjavné, že žalobkyňa súdu oznámila, že Y.. S. sa stal účastníkom dopravnej nehody a na pojednávanie sa nedostaví, načo vec prejednávajúca sudkyňa, vychádzajúc pritom z obsahu oznámenia Y.. O. S.T. doručeného dňa 12.02.2018 (Oznámenie o ukončení advokátskej činnosti a o zániku oprávnenia na zastupovanie žalobkyňi v konaní - čl. 54), žalobkyňi ozrejmla, že Y.. S. ukončil advokátsku činnosť a v konaní ju už z tohto dôvodu nezastupuje. Ani z ďalšieho priebehu súdneho konania nemožno prisvedčiť odvolateľke, že by jej zákonná sudkyňa bránila predložiť do súdneho spisu listinu - písomné plnomocenstvo na jej zastupovanie Y.. S. ako fyzickou osobou (§ 89 ods. 1 C.s.p.). Ako dôvodný nevzišiel ani argument o dopravnej nehode Y.. S. dňa 10.10.2018 o 12,30 hod., ktorá si, ako v odvolaní uvádza, vzhľadom na rozsah škody na motorových vozidlách, vyžadovala prizvanie polície (uvedené malo byť dôvodom neúčasti Y.. S. na pojednávaní, poznámka odvolacieho súdu). O tejto nehode totiž splnomocnený zástupca Y.. S., ani

žalobkyňa policajný alebo iný relevantný písomný záznam nepredložili. Plnomocenstvo na zastupovanie žalobkyne v konaní Y. S. bolo preukázateľne do spisu doručené až dňa 14.12.2018 (č.l. 102), teda viac ako 2 mesiace po rozhodnutí súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie preto postupoval správne, keď dňa 10.10.2018 otvoril súdne pojednávanie na ktorom vec prejednal a rozhodol. Nemal totiž splnené zákonné podmienky na jeho odročenie (§ 183 C.s.p.).

12/ K odvolacím dôvodom napádajúcim vecnú stránku rozsudku súdu prvej inštancie odvolací súd uvádza, že preukázanie existencie naliehavého právneho záujmu je primárnou podmienkou úspešnosti určovacej žaloby podľa § 80 písm. c/ O.s.p. (aktuálne § 137 písm. c/ C.s.p.). Pôvodná právna úprava zakotvená v Občianskom súdnom poriadku (za účinnosti ktorého bola žaloba podaná) neobsahovala všeobecné ustanovenie, ktoré by *expressis verbis* upravovalo prípustnosť žalobného návrhu na určenie právnej skutočnosti. Právna teória v tejto otázke nebola jednotná. Prevažovali názory, že žaloba na určenie právnej skutočnosti je prípustná iba za predpokladu, že jej prípustnosť vyplýva *in concreto* z právneho predpisu (najmä z hmotného práva). V praxi sa však žaloby na určenie právnej skutočnosti (zvyčajne) pripúšťali vo všeobecnej rovine, ak žalobca preukázal na určenie právnej skutočnosti naliehavý právny záujem. Zmluvy a iné právne úkony, ich existencia, platnosť, či neplatnosť, sú právnymi skutočnosťami (§ 2 ods. 1 Obč. Zák.). Všeobecným predpokladom pre úspech na určovacej žalobe je reálny právny záujem žalobcu na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok pre neho po právnej stránke významný (užitočný). Povinnosťou žalobcu preukázať naliehavý právny záujem znamená, že žalobca je povinný uviesť v žalobe skutkové tvrdenia preukazujúce, že jeho právny záujem je daný. Pri určovacích žalobách samotná dôvodnosť skutkových a právnych tvrdení žalobcu však ešte nemusí znamenať, že prípadný vyhovujúci určovací výrok rozsudku bude mať pre neho právny význam, teda či bude ním iniciované sporové súdne konania aj užitočné.

13/ V prejednávanvej veci žalobkyňa existenciu naliehavého právneho záujmu na navrhovanom určení odôvodňuje skutkovým tvrdením, že bola na základe Dohody o prenajatí pozemku na dočasné užívanie č. X/XX-XX zo dňa 24.4.1987 členkou ZO SZZ č. X-XX V. I., pričom mala pridelenú do užívania časť pozemku označeného číslom 15 v katastrálnom území J.a (pozemok záhradkárskej osady Č.. XX dostal na podklade geometrického plánu podľa tvrdenia žalobkyne parcelné č. XXXX/XX). Ďalej tvrdí, že počas užívania tohto pozemku vybudovala na ňom záhradnú chatku, prístavbu na náradie, zasadila ovocné stromy a ovocné kríky, vykopala studňu. Rovnako tvrdí, že prejavila záujem o odkúpenie pozemku v dočasnom užívaní podľa zákona č. 64/1997 Z.z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim, napriek tomu nebola prizvaná k založeniu spoločnosti V. I., U..G..C., ktorá odpredaj realizovala. O zmienených skutkových tvrdeniach však nepredložila žiadny dôkaz. Z týchto nepreukázaných skutkových tvrdení následne vyvodzuje svoj nárok na odkúpenie pozemku podľa zákona č. 64/1997 Z.z., ktorý si uplatňuje navrhovaným určovacím žalobným petitom.

14/ Pokiaľ ide o kontext vyššie uvedeného (ods. 12, 13) s prejednávanou vecou, žalobkyňa nemala vlastnícky vzťah k pozemkom, ktoré boli predmetom prevodu v kúpnej, resp. darovacej zmluve, zapísaným na katastri nehnuteľností pod č. V-21066/12, resp. V-471/15 (pozemky parc. č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/XX H. XXXX/XX v katastrálnom území J.X., poznámka odvolacieho súdu), ktorej neplatnosti sa v konaní domáha. Preto jej právne postavenie z pohľadu existencie vlastníckeho práva nie je neisté a ani prípadný pozitívny výrok rozsudku by na ňom nič nezmenil. Napokon v konaní sa jej nepodarilo preukázať ani len to, že by bola osoba oprávnená z ust. zákona č. 64/1997 Z.z. Aktuálny vlastník pozemku (žalovaný 3/) a napokon ani jeho právni predchodcovia (žalovaní 1/, 2/), ktorí nadobudli tieto pozemky na základe kúpnej zmluvy od aktuálne už neexistujúcej spoločnosti V. I., U..G..C., nemajú voči žalobkyňi právne povinnosti, s výnimkou prípadného nároku na finančnú kompenzáciu za zhodnotenie nehnuteľnosti (studňa, záhradná chatka, atď.), pokiaľ si ho však žalobkyňa uplatnila riadne a včas. Možno preto s určitosťou zhrnúť, že určovacia žaloba je nesprávne zvoleným prostriedkom na nápravu žalobkyňou tvrdených porušených práv pre absenciu naliehavého právneho záujmu na navrhovanom určení a dôkaznej núdze pre preukazovanie aktívnej vecnej legitímácie.

15/ Sumarizáciou vyššie uvedeného možno uzavrieť, že žalobkyňa v odvolaní neuviedla také argumenty, ktoré by boli spôsobilé priviesť zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. ako vecne správny potvrdil.

16/ O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p., v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že plne procesne úspešnému žalovanému 1/ priznal voči žalobkyňi nárok na

náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Pokiaľ ide o plne procesne úspešných žalovaných 2/ a 3/, odvolací súd (zohľadniac procesnú ekonomiku) im nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko im v tomto štádiu sporu trovy nevznikli (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo 14/2018 uverejnené pod R 72/2018 v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 8/2018).

17/ O výške náhrady trov odvolacieho konania vo vzťahu k žalovanému 1/ rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

18/ Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- c) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- d) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- e) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods. 1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne /dovolacie dôvody/ a čoho sa dovolateľ domáha /dovolací návrh/ (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C.s.p.).